VINTERSPEL

ETT ROLLSPELSSCENARIO FÖR CALL OF CTHULHU AV ANDERS HALLBERG OCH THE GOOD OLE BOYS

THE GOOD OLE BOYS & EVIL YOUNG GIRLS proudly present VINTERSPEL directed and produced by ANDERS HALLBERG coproduced by BJØRN WESTLING and OLOF LARSSON co-coproduced by MAGNUS HALLBERG and ANDERS LAND Starring as the Kamikaze Game Testing Squad ANDREAS CARLSSON • STEFAN LAND • KRISTER ANDERSSON MAGNUS BERGQVIST and introducing STEFAN ALDÉN as The Not That Very Kind Sensei From Hell • screenplay by TJOFFA music composed by THE RUNE LENNART ORCHESTRA

Special thanks to COMBAT SM and THE WEDDING for time killing • Sponsored by ELECTROLUX and SEBASTIAN BERGQVISTS MINNESFOND SOUNDTRACK NOT YET AVAILABLE

Introduktion till spelledaren

Välkommen till Vinterspel, ett Call of Cthulhuscenario för fem spelare. Vår historia är uppdelad i två delar. En prolog och en huvuddel. De separata episoderna spelas med olika karaktärer d v s de första skrotas när del två påbörjats. Berättelsen är byggd kring ett skeende som kan tyckas ganska svårt att påverka för karaktärerna men lämnar ändå stora valmöjligheter och stora möjligheter för improvisation. Kom ihåg att det från och med nu är ditt scenario. Det står dig därför fritt att ändra, ta bort eller lägga till. Tanken är att hela rasket skall ta fem timmar att spela men om möjlighet finns rekommenderar vi att försöka spela färdigt efter att tiden löpt ut.

Bakgrund

Som du kanske känner till är människan inte ensam i universum. I den oändliga rymden finns intelligenser och civilisationer bortom vårt förstånd. En av dessa intelligenser är de av författaren H P Lovecraft omnämnda flygande kräftvarelserna Mi Go (I vissa fall omnämnda som Fungi from Yuggoth). Denna interstellära ras härstammar från Pluto och har under tusentals år besökt vår planet i forskningssyfte och för att söka efter sällsynta mineraler. Det sägs att de har släktskap med svampar och innehar en för oss svårbegriplig teknologi.

I Sverige har kräftvarelserna varit aktiva under några hundra år och de har på olika sätt infiltrerat vår civilisation. Med hjälp av mänskliga agenter, kloner, har de under 70-talet byggt upp ett avancerat nätverk av lydiga medarbetare. Under 1975 kommer kräftvarelserna att iscensätta sin hitintills största operation i vårt land. Denna globala operation går under namnet "Operation BrainStorm" och kommer att innebära att ett noggrant urval av Sveriges befolkning försvinner under julen samma år. Man kommer att använda sig av en av kräftvarelsernas starkaste organisationer i Sverige är ett för oss känt elektronikföretag, Elektrolux. I fyra dagar (20-23 december) kommer klonade dammsugarförsäljare att samla ihop hjärnor på ett hundratal personer, särskilt utvalda för att så lite uppmärksamhet som möjligt skall väckas. Kropparna skickas för destruktion medan hjärnorna placeras i särskilda behållare och förs till några av de s k "Kommandocentraler" som kräftvarelserna låtit upprätta i Sverige. Under trettondehelgen 1976 kommer dessa behållare att hämtas av en division Mi Go som kommer att föra dem till Pluto för närmare studier.

Synopsis

Scenariot börjar i en lägenhet i Göteborg, julhelgen 1975 Här följer vi fem utslagna pundare som samlats för att fira julen. De faller offer för en dammsugarförsäljare och deras hjärnor blir tillgripna. Deras hjärnor vaknar sedan upp i en Kommandocentral utanför Överlida i Västergötland där de stimuleras med film. Hjärnorna dödas dock då ett av kräftvarelsernas experiment går fel och en försöksperson från ett annat experiment rymmer.

Huvudelen av scenariot utspelar sig dock i och omkring Överlida. Vi får följa dansbandet Rune Lennarts orkester som är påväg till en spelning på Kullabergs Dansbandspalats strax utanför samhället trettondehelgen 1976. De skall träffa sin nya sångerska Marianne som bor här samt reglera en skuld som en av bandmedlemmarna har till Kullabergs ägare, jugoslaven Vladan. De anländer på eftermiddagen dagen innan spelningen och skall övernatta hos en av musikernas släktingar, farbror Åke. Vad de dock inte känner till är att sångerskan har råkat illa ut. Som tidigare nämndes har kräftvarelserna sin bas lokaliserad i en gammal gruva strax utanför orten. På sin väg hem från en kamrat i Svenljunga kolliderar Marianne med en av dammsugarförsäljarnas bilar. Ett mindre tumult uppstår och den stackars flickan blir förd till basen där man ämnar röja detta oplanerade vittne ur vägen. Musikerna kommer till samhället och träffar Vladan. De upptäcker att Marianne har försvunnit och kan följa diverse spår. Bland annat kan de hitta hennes tomma bil i skogen. Farbror Åkes hus står tomt. Åke har drivits till vansinne av kräftvarelserna och är besatt av tanken att utrota dessa ogudaktiga varelser. Han kommer att dyka upp under natten då de sover i kåken och skrämma upp dem rejält. Försökspersonen som omnämndes tidigare är springer också lös i bygden och, likt en zombie fullständigt vansinnig och naken vrålandes svårförståeliga ramsor.

Slutligen tvingas dock bandet att genomföra spelningen utan Mariannes inblandning. Då dyker en professor från Uppsala Universitet otippat upp och hjälper våra hjältar med en förklaring om vad det är som försiggår i trakten och om hur de

kan rädda sin väninna. Spelningen slutar dock i tumult då professorn blir mördad och kalabalik utbryter. Då återstår endast slutet där musikanterna tar sig till gruvan och räddar Marianne. Happy end? Det återstår att se...

Prolog "Om du letar efter röka när du är i Göteborg..."

Vår berättelse tar sin början i en sjaskig 2-rumslägenhet, på sjätte våningen i ett av de grå höghusen i förorten Bergsjön, Göteborg. Det är juletid 1975 och i centrum myllrar gatorna av folk som stresshandlar de sista julklapparna. På väggar täckta av flagnande orange och gröna tapeter hänger rockaffischer på trekvart. Ur en liten LP-spelare raspar grupper som Samla Mammas Manna och Hoola Bandoola Band. På golvet, sittandes på smutsiga madrasser finner vi prologens huvudpersoner. Göteborgarna Pekka, Svasse och Valle. De väntar ivrigt på att Stockholmarna Tjoffa och Jonte skall anlända. Vid deras fötter står ett antal sprit och vinbuteljer. En stulen julgran med utebelysningen hängande som en lång orm över hela lägenheten lutar mot ett hörn. Rödvinet är slut så de har ringt efter Valles flickvän Tanja som varit påväg den senaste halvtimman. Efter några minuter anländer Jonte med sin nufunna kamrat Tjoffa. Det var ett tag sedan Jonte flyttade till Stockholm och bildade bandet "Svampar med fötter" tillsammans med bl a Tjoffa. Denne är tung narkoman och enligt vad kamraterna fått höra "En döfräck kille". Låt dem sitta och flumma en stund och dra några anekdoter. Karaktärerna är mycket löst skrivna och därför improviationsvänliga.

Sessionen avbryts av att det ringer på dörren. Utanför står en lång, smal man korrekt klädd i svart kostym, slips och välputsade skor. Mannen är blek och har ett lätt androgynt utseende med ett stelt leende på läpparna. På kostymslaget sitter en liten Electrolux-pin och mycket riktigt presenterar han sig som representant för Electrolux och bär med sig en stor väska.

"Goddag. Mitt namn är Svensson. Jag är representant för Electrolux och har kommit för att demonstrera något mycket intressant för herrarna..."

Om han inte släpps in forcerar han sig vänligt men bestämt in och påbörjar trots eventuella protester en visning. Ur fickan drar han snabbt upp en påse fylld av ett silverfärgat damm som han kastar ut i rummet samtidigt som han på korrekt gammaldags rikssvenska berättar om sugarens förnämlighet. (se nedan)

En stickande ammoniakliknande odör sprider sig i rummet och de redan omtöcknade kamraterna blir snabbt ännu mer bedövade. Det märkliga stoftet påverkar kroppens nervsystem och går på ungefär fem minuter från lätt domning till totalförlamning.

Snabbt och problemfritt monterar han ett rostfritt groteskt och spetsigt munstycke på slangen. Sedan störtar han över en av dem (välj med omsorg) och penetrerar skallen med munstycket. Ett lätt sugande ljud hörs och den livlösa pundarkroppen faller till marken med ett hål i tinningen. Lugnt vandrar han vidare och suger ut hjärnorna på kamraterna en efter en samtidigt som han fortsätter berätta...

"För att inom bostaden så mycket som möjligt hindra dammbildning är det viktigaste villkoret noggrann renhållning. En metod att aflägsna damm i bostäder som lofvar mycket, är den som betjänar sig af den för ändamålet konstruerade apparaten vacuumcleaner, hvilken är inrättad efter följande principer-

Såsom namnet antyder verkar denna apparat genom luftförtunning, hvilken åter på de närmast liggande luftlagren, inklusive däri befintligt damm,åstadkommer en sugning i riktning mot platsen för luftförtunningen.

Sugningen kan i dessa apparater göras så stark att äfven sandkorn, tändstickssstumpa, ohyra och dylikt ryckas med. Den för åstadkommande af sugning nödiga luftförtunningen vinnes medellst pumpar som drifvas med elektricitet.

I förbindelse med pumparna stå kraftiga slangar, i hvilka luftförtunningen kan så att säga transporteras till det rum, där dammsugning skall ske.

Slangens fria ände förses med olika formade munstycken, alltefter de föremål som skola rengöras. Då pumen sattsi gång kan i slangarna uppstå en så stark sugning, att om dess fria ände tryckas mot t ex en dammig matta, stora mängder damm aflägsnas icke blott ur de ytliga utan äfven ur de djupare lagren af densamma."

Deras eventuella försök till försvar misslyckas kapitalt. Inte nog med att de är omtöcknade. Den otrevlige dörrknackaren innehar övernaturlig styrka och kastar omkring dem som trasdockor om de skulle komma sig för att attackera honom. Eventuellt kan händelsen utmynna i en desperat jakt runt lägenheten och ut i trapphuset. Naturligtvis är ingen av grannarna hemma eller vågar öppna för en läskig knarkare. *"Håll käften jävla knarkare"* Hissen är upptagen. De sista överlevande kan se hur en äldre gentleman klädd i vit kostym och hatt förskräckt tittar ut ur hissen påväg upp. Alltmer domnade hinns de slutligen upp av dammsugarförsäljaren eller en av hans klonade kollegor som slutit upp i jakten på pundarna. Kanske någon av dem stapplar ut i snön och ser en samling människor vid busshållplatsen ett hundratal meter bort. Panikslagen kan denne stackare precis nå fram men sedan ramla ihop i en hjälplös hög i en snödriva. Folk avvaktar och stackaren kan höra en lugn men iskall röst som förkunnar att *"Ta det lugnt, jag kör honom till sjukhuset."* Sedan släpas han in i en svart VW-buss och det sista han hör är en dammsugare som startas upp.

Det är dock viktigt att det i den första scenen aldrig klart framkommer att det är flera dammsugarföräljare utan att spelarna tror att det bara är en. Mannen i hissen (Professor Berling) får under inga omständigheter heller blandas in i historien mer än att de noterar honom.

Kropparna dumpas i en mörk källarlokal i Angered. Deras hjärnor placeras i särskilda behållare och transporteras med ilfart med den svarta VW-bussen till Överlida där Kommandocentral SE-13 är belägen. Ett 30-tal meter under marken, under ett tjockt lager av solid berggrund, i en gammal gruva, har Kräftvarelsernas hantlangare inrättat en av västsveriges tre baser. Här placeras hjärnorna och tillkopplas en mängd slangar, sladdar och mätinstrument.

När pundarna "vaknar" är de situerade framför en vit duk där man visar filmer för att framlocka och studera hjärnornas reaktioner.
Nu visas Bergmans "Det sjunde inseglet".
Beskriv därför hur de en efter en slår upp ögonen oförmögna att röra sig. Berätta på ett mystiskt. utflippat och psykadeliskt sätt. Framför dem står en jättelik gestalt iklädd svart kåpa. Denne kuslige figur stirrar anklagande på dem och tycks helt färglös. Han säger något till dem men de kan inte höra något annat än ett diffust bubblande ljud. (Mannen är "Döden" som ju är med i den svartvita filmen de ser på filmduken) Plötsligt dyker en naken man upp, hypnotiskt dansande med en kanyl hängande i armvecket. Beskriv utförligt hur han vilt dansar runt, runt skrattandes framför den svarte gestalten. Efter ett tag av extatisk dans får mannen syn på något, lyfter upp en sladd (En orm?) från golvet, vilken han biter av och allt blir svart. Den nakne mannen har just kapat strömförsörjningen till hjärnorna.

Mannen i hissen

Gustaf Berling, professor på Uppsala universitet, har under några år kartlagt och dokumenterat kräftvarelsernas operationer runtom i Sverige. I samarbete med ett tjugotal observatörer i landet har han kunnat följa deras gradvisa uppbyggnad av kontaktnät av dammsugarförsäljare och dörrknackare, byggande av kommandocentraler, infiltration av företag och statliga instanser. Det är dock först nu som han insett vad "Operation BrainStorm" skulle komma att innebära. Ett noggrant urval av Sveriges befolkning kommer att försvinna under julen 1975. Ett hundratal personer blir av med sina hjärnor för vansinniga experiment. Naturligtvis lyssnar ingen på hans varningar om flygande kräftvarelser, därför måste han och hans kompanjoner göra vad de kan för att förhindra operationen. I vissa fall kom han försent... Professorn kommer att dyka upp några gånger under scenariots gång.

Den Nakna Mannen

Bruno Hellström, 23 från Malmö fördes bort av kräftvarelserna 1973 då han liftade ensam på väg till Stockholm. Hans kropp kom att bli utsatt för omfattande experiment. Hans hjärna skars till stor del bort och han pumpades full av en stor mängd droger och substanser bl a hormoner och steroider. Efter att hans roll som försökskanin avslutats är hans kropp redo för destruktion. Den sista tiden har han av dammsugarförsäljarna tillfälligt använts som städare och bärare av utrustning. När fem hjärnor från knarkare i Göteborg dök upp i mellandagarna, medföljde en liten kartong av deras personliga tillhörigheter som sparats för doku-

mentation. Lobo-Bruno kände igen sprutorna från de gånger då han känt härlig styrka och livslust pumpas in i hans ådror från experimenten. Han gömde undan kartongen och injicerade samma natt obevakad en fyrdubbel tripp LSD. Skrikande av galenskap gick han lös på inredningen i sin cell och lyckades forcera dörren. Han slet av sig sina kläder och dansade naken i skenet från filmkameran innan han med ett vrål försvann ut i den mörka januarinatten. Förvirrad och galen vandrar han nu planlöst omkring i trakten.

Den Nakne Mannen kan användas dels för skräckeffekter men kanske även som en hjälpare (eller stjälpare) för karaktärerna och kommer att dyka upp igen, senare i scenariot.

Huvudscenariot
"Små små ord av kärlek..."

Denna berättelse tilldrager sig i runt trettondehelgen 1976 på och omkring danspalatset Kullaberg i Överlida. Det är söndagen den 4e januari. Senaste tidens massiva snöfall han gjort vägarna svårframkomliga. Det snötyngda landskapet runt Svenljunga är förtrollande vackert. Himlen är klarblå och temperaturen ligger runt -10°. En stor Scaniabuss mullrar ut från vägkrogens parkering.Ombord finns de fem medlemarna i Rune Lennarts Orkester från Ronneby. Deras mål är Överlida och en utlovad spelning på dansbandspalatset dagen efter. Humöret är på topp då de skall möta sin nya sångerska Marianne Zetterberg här. En skivbolagsdirektör har låtit skicka hennes sångprover på kassett och de verkar mycket lovande En av musikerna, Görgen spenderade dessutom flertalet somrar i trakten under sin uppväxt. Marianne är en hemlig barndomskärlek som han inte träffat på 10 år. Bandet skall anmäla sin ankomst till innehavaren av palatset, jugoslaven Vladan. Det är meningen att de skall övernatta hos Görgens farbror Åke. Marianne bor hos sina föräldrar i närheten och de har bestämt att hon skall möta upp på danspalatset för en pratstund inför morgondagen. Vad några av medlemmarna i bandet känner till är att Erik (trummisen) har en gedigen spelskuld till Vladan som lovat att reglera denna efter spelningen. På vägkrogen inmundigades en rejält mål mat och de var ensamma förutom två lustiga polismän som mest liknade Helan och Halvan.

På vägen

En halvmil från målet har en röd Opel Rekord kört fast i en snövall då föraren försökt ta av på en mindre skogsväg. En kostymklädd man kämpar febrilt med att få loss bilen som fastnat rejält. Om musikanterna stannar uppträder mannen egendomligt och talar med en gammaldags högtravande rikssvenska men är mycket tystlåten, om än artig och korrekt. Han har en liten Electrolux-pin på kavajslaget. De kan notera att bilen är krockskadad i fronten. Är de uppmärksamma kan de också notera att fordonet är utrustat med en rosa rattmuff. Registreringsnumret är ASP 322 om någon vill notera det. Försäljaren tackar för hjälpen och slirar upp för ett litet backkrön och försvinner. I själva verket är mannen naturligtvis en av kräftvarelsernas klonade agenter. De har kidnappat sångerskan och fört henne till kommandocentralen några kilometer bort, nu skall de bara göra sig av med hennes bil.

Skulle spelarna av någon outgrundlig anledning börja bråka med dammsugarförsäljaren är denne förutom övermänsklig styrka också utrustad med en automatpistol i axelhölster. Han avrättar dem rätt och slätt en efter en. Scenariot är slut- Grattis!

"Äntligen framme!"

Väl framme möts de av Vladan, den jugoslaviske föreståndaren till danspalatset. En av hans anställda skottar snö på den stora parkeringsplatsen. Danspalatset i sig är en enorm vitmålad och välbevarad träbyggnad i två våningar. Överallt sitter affischer som förkunnar att Rune Lennarts Orkester spelar på trettondehelgen. Vladan kör en mörkblå Mercedes Benz, går klädd i päls och finskor. På armen sitter en Rolex och dyrbara ringar pryder hans smala fingrar. Den andra handen är bandagerad. *"Jävla isgatan!"* Han hälsar dem med svag brytning, tar dem hårdhänt i handen men är familjär och hjärtlig. *"Hallå grabbar, kul att se er! Hur är läget, ni måste berätta..."* Han är mycket intresserad av att få veta hur de har haft det den sista tiden och att hälsa på "de nya grabbarna" Han visar dem genom lokalerna och berättar att dansen börjar dagen efter klockan 21. Senast klockan 19 måste de vara färdiga med soundcheck och senast kl 20. 30 på plats i logen. Han verkar lätt stressad men tar sig ändå tid att tala med dem. Han kommer att finnas här resten av dagen och från klockan 13 dagen efter.

Men var har Marianne tagit vägen? Hon skulle ju möta dem här. Vladan vet inte *"Hon kanske är kvar hemma. Hon kanske har glömt..."* De kan vänta, men ingen dyker upp.

Chez Farbror Åke

Efter att ha följt Görgens Vägbeskrivning hittar de farbroderns hus. En mindre tvåvåningsvilla med snötäckt trädgård i vilken travar av diverse skräp och skrot sticker upp likt små miniatyr-fjäll. När de kommer fram finns ingen där. En lapp sitter på den ornamenterade bronsbeslagna ytterdörren. "Komer straks. Gå in!"

Görgen kan berätta för de övriga att Åke alltid varit lite speciell. Han minns honom som en småtokig gubbe som alltid hade fuffens för sig. Han minns de stora apparaterna i källaren ur vilka vätska tappades på dunkar. Tjuvfiske och tjuvjakt hörde till vanligheterna. Han minns den stora tunga älgstudsaren över spisen och de välputsade armésablarna på väggen ovan soffan.

Inne är det varmt. En svag rutten odör ligger i luften. De kan bära in sin sovutrustning. I hallen snubblar de över mängder av uppstaplade kräftburar. I öppna spisen i vardagsrummet glöder fortfarande spisen. Om musikerna tittar efter kan han se att gevärshållaren ovan spisen gapar tom. I köket syns spår efter en nyligen inmundigad kalops. På väggen sitter en stor "Kräftor kräfva dessa drycker"-affisch.

Under en av sängarna i gästrummet på övervåningen ligger en stor svart plastsäck. I denna säck ligger de ruttnande och stinkande kroppsdelarna från en kräftvarelse som Åke har dödat. Förruttnelsen har gått såpass långt att man omöjligtvis kan urskilja vad det varit. Men man kan med lite fantasi skönja vad som verkar vara delar av stora kräft- eller insektsliknande ben.

I källaren puttrar mycket riktigt ett antal hembränningsapparater. I ett reglat sidorum verkar Åke ha avlossat ett antal skott med älgstudsaren. I detta mörka rum kan man urskilja spår av torkat blod vid källarfönstret som är sönderslaget men ordentligt reparerat med brädor. Golvet är av sten och inget annat finns i rummet. Undersöks utsidan kan man skymta spår från skogsdungen mot huset. Någon kan svära på att de nästan snötäckta spåren kommer från en naken människofot. (Det är den nakne mannen som känt stanken från kräftvarelsen förra natten och gjort inbrott men jagats på flykten av husinnehavaren) Åke syns dock inte till. och inte dyker han upp heller. Förrän något senare...

Orolig moder

Musikerna kan efter Görgens beskrivning hitta vägen till Mariannes föräldrars hem. En stor villa med tegelfasad med välskottad uppfart. Maj-Lis Zetterberg möter dem vid dörren och är påtagligt uppriven. Hennes make som sitter i regeringen är i Stockholm och nu finns bara hennes väninna Brita här för att trösta. Maj-Lis känner naturligtvis igen Görgen och bjuder in dem på en kopp kaffe. Marianne gav sig av till Svenljunga i går förmiddag för att möta en väninna (Bettan). När hon fortfarande inte dykit upp vid klockan 23.00 ringde mamman och fick beskedet att hon lämnat Svenljunga vid åttatiden. Hon kontaktade då sin väninna Brita vars make Sture gav sig av med bil till Svenljunga för att se om hon kanske fått motorstopp, men inte ett spår syntes till. Polisen kontaktades under morgontimmarna. Polisen har lovat att sända över några konstaplar från Svenljungapolisen, men först då hon varit försvunnen i 24 timmar.

Om modern blir tillfrågad berättar hon att Marianne körde en röd Opel Rekord med rosa rattmuff och registreringsnumer ASP 322... (Om spelarna inte tänker på att fråga kan väl hända att hon nämner något i förbifarten...)

Lagens Långa Näsa

Konstaplarna Mattsson och Munthe är jourhavande över helgen. Den Smale och skäggige Mattsson och den Fetlagde polisong- och mustaschförsedde puttrar omkring i en svart-vit SAAB V4. Naturligtvis var det dem som spelarna råkade på då de inmundigade en välförtjänt fika på vägkrogen i Svenljunga. De kommer sannolikt att dyka upp under berättelsens gång, mest sannolikt är att musikerna ringer polisen förr eller senare. Det tar alltid lång tid innan de dyker upp. (Polisväxeln är över helgen kopplad till Borås och man måste sedan dirigera de två konstaplarna därifrån) Poliserna agerar alltid mycket självsäkert och dominant om än en smula klantigt och ignorant. De ber folk att backa tre meter och låta polisen sköta arbetet. Om de ifrågasätts eller provoceras blir de vreda och hotar med böter och arrest. De har nära att ta till vapen, såväl batong som pistol, kom ihåg

- detta är landsbygden på 70-talet. Om Farbror Åke och hans försvinnande omnämns blir de märkbart irriterade och om Görgens släktförhållanden redogörs kan sällskapet räkna med otaliga trakasserier och övergrepp från lagens långa arm. Det är ganska viktigt att musikerna inser att de inte har så mycket att hämta här.

En röd Opel

Om dansbandsmusikerna själva följer spåren efter Opeln måste de göra så till fots eller med personbil och då med uppenbar risk att köra fast i snön. Den lilla avtagsvägen slingrar sig genom den snötäckta skogen och om det inte redan snöat kan man tydligt se spåren efter en vådlig framfart. Mörka moln täcker himlen och det blir dunkelt och kusligt. Snö börjar falla. När sällskapet passerar en krök får någon syn på ett par röda lyktor som glöder svagt nedanför en brant sluttning vid en till hälften istäckt å. Tydliga spår syns efter en sladdande bil och knäckta träd och kvistar tyder på att en bil dundrat ner här i hög hastighet. Mycket riktigt är det Mariannes röda Opel som ligger därnere, med vidöppen baklucka och med en stor mängd spår runtom. Bilens motorhuv är till hälften nedsjunken i ån. Det verkar som om ett mindre tumult ägt rum här. Bilen är tom på folk. I bagaget kan man hitta några avslitna repstumpar. Framrutan är krossad och fronten nu totaldemolerad. I handskfacket ligger besiktningshandlingar som talar om att bilen ägs av Bertil Zetterberg. Tuggummipapper skräpar på golvet. Det skär i hjärtat på Görgen- Toy! Mariannes favorit! I baksätet ligger en liten portfölj tillsynes orörd. I den kan de finna diverse förbryllande dokument (Handouts).
När de snokar runt bilen kan det vara lämpligt att försöka bygga upp någon form av kuslig stämning. Någon tycker sig höra grenar som knäcks och någon känner sig iakttagen.
Om någon undersöker spåren och olycksplatsen närmare finner denne något märkligt. Någon verkar ha lurpassat på bilen uppe på vägen. Krutstänk tyder på att ett vapen avlossats mot bilen. Kulhål kan urskiljas om man tittar noga. Dock inget blod. (Klonerna blöder inte) Korrekt Slutsats- Någon har beskjutit bilen.(Farbror Åke) Bilen har sladdat av. Skytten har avlägsnat sig och någon annan (Den nakne mannen) har nyligen anlänt till platsen och fört bort föraren (Dammsugarförsäljaren) mot okänd plats.

Plötsligt hör någon ett rop som ekar i skogen. På klingande skånska vrålar någon med grov och kuslig stämma. *"Jag är döden- Jag har länge gått vid din sida"*. Ropet kommer från det håll där släpspåren leder. Följer de spåren börjar de leda ut mot vägen igen och de får pulsa och snubbla i hög snö över stock och sten.

När de tror sig vara nära vägen hör de svagt en bil som kommer körande och får våldsam sladd på isgatan. Några ögonblick senare hör de hur bilden tycks krascha i en snövall och strax därefter ett gällt kvinnoskrik. (Mariannes?)
När de kommer fram ser de en Mörkgrön VW-bubbla mycket riktigt i en snövall. En ung blond kvinna klädd i en kraftig kappa snubblar skrikande och gråtande upp på vägen och börjar springa från platsen.
Sannolikt är att våra hjältar undsätter kvinnan som heter Lisa och som blir mycket tacksam och berättar skärrad hur hon kom åkande påväg till Svenljunga och hur plötsligt en naken man kom utstörtande i faslig hastighet släpandes på en annan man i kostym. *"Han log ett vidrigt leende mot mig. Sedan slängde han upp den andre på axeln och försvann"*. Inga mer spår står att finna. Damen heter Lisa Olson och kommer kanske att dyka upp på danspalatset kvällen därpå. (Romans?)

Om polisen kopplas in för att finna bilen, ger de sig av ensamma och försvinner. I själva verket kör de fast efter hundra meter och beslutar sig för att avsluta sökandet för dagen. Naturligtvis utan att meddela musikerna.

Vart tog den nakna mannen vägen?

Den nakne mannen släpar dammsugarförsäljaren genom skog och mark. Drogerna har ju gjort honom nästintill osårbar och ohyggligt stark. I sin förvirring har han som mål att föra hem den mycket svårt sårade och för tillfället medvetslöse dammsugarförsäljaren. Han dumpar kroppen utanför basen och återvänder till samhället, lagom för att dyka upp i nattens mörker (mer om det senare)

Ställa in?

Vladan tänker under inga omständigheter låta spelningen ställas in. Om de pressar honom blir

han arg."Fixa fram den där dumma bruden för i helvetet!". Han påminner Erik om sin gamla spelskuld och är på gränsen till hotfull. Om han misstänker att de tänker schappa eller inte dyka upp vid rätt tid dyker han upp i sällskap av två storvuxna, svartmuskiga busar och hotar med stryk eller värre saker. Det står mycket pengar på spel. Dessutom skall Vladan avsluta en stor affär under den aktuella kvällen och är mån om att allt flyter på enligt planerna. *(Har du sett den danska filmen "Pusher" så vet du vad det handlar om. Har du inte sett den - se den!)*

I nattens mörker

Förr eller senare måste musikerna sova. Alla rummen på hotellet i Överlida av uppbokade så enda alternativet såvida man inte vill ligga i en buss med 20 minusgrader är Åkes hus. (Har de inte upptäckt plastsäcken under sängen lär de göra det när de går och lägger sig). Omkring klockan halv tre, mitt i svinkalla natten dyker då äntligen farbror Åke upp. Klädd i tjock rock, pälsmössa och höga stövlar liknar han mest ett monster när han ljudligt klampar in i musikernas sovrum. Vildsint stirrande och med bössan hotfullt siktandes undrar han vilka de är och varför de sover i hans hus. Kanske klämmer han av ett skott i golvet om han tycker de verkar skumma. Efter långa förhandlingar under vapenhot minns han dock sin brorson Görgen *"Men inte såg väl lille Görgen ut som den där slusken?"* Efter ytterligare hot och en komplett redogörelse från stackars Görgen om hans liv och familj lugnar hans sig dock och bjuder dem att sitta ned i köket där han bjuder på prima Hemkört. De stackars musikerna inser nu att de är i händerna på en fullständigt vansinnig, labil och beväpnad farbror Åke. *Passa er för dörrknackarna och deras kräftkamrater. Tro inte att de festar på kräftskivor som vanligt folk. Nej medan vanligt folk tar sig ett järn tar de sig en hjärna. Nej passa er jävligt noga, för ni är väl inte själva inblandade i de här skumraskaffärerna..."* Han berättar meningslösa anekdoter, särskilt om kräftor och deras lömska utseende och om faran med att köpa dammsugare från dörrknackare. "Till slut kommer de att på något sätt reta upp Åke. Då låser han in dem i källaren för att "Ta itu" med dem senare. Han försvinner sedan ut i nattens mörker igen och musikerna får vänta inlåsta i det mörka och kalla rummet. Efter några minuter dyker Den Nakne Mannen upp utanför. Plötsligt märker de hur någon bryter upp källarfönstret och är påväg in. Någon vrålar *"Jag är döden!"* på skånska. Ett skräckartat tumult utbryter då den nakne likbleke "zombien" raglar omkring bland dem och kanske håller fast någons tröja när de försöker fly. Efter att ha rotat omkring i några minuter försvinner dock det muskulösa missfostret springande mot skogen igen.

Var skall vi sova i natt?

Det är ganska sannolikt att musikerna försöker hitta ett annat ställe att spendera resten av natten. Väljer de att stanna kvar, har de tur. Farbror Åke är ute och jagar kräftvarelser och kommer inte tillbaka under natten. Bussen är kall men kan om man har motorn på tjäna som en nödlösning. Andra alternativ finns också (t ex Svenljunga). Improvisera!

Bestämmer de sig för att "fly" fältet kommer de inte alltför långt då de är fruktansvärt trötta och måste sova. Dagen efter kommer Vladan att upptäcka att de schappat. Eftersom han har hållhakar på så gott som alla i bygden har han inga problem att spåra upp dem. Tillsammans med fem storvuxna busar ställer han dem bokstavligt talat mot väggen och "övertalar" dem att åka tillbaka. Han tar till precis så mycket våld som krävs för att de fortfarande kan spela. *"Man kan fortfarande spela trummor med brutna revben".*

I morgon är en annan dag

Måndagen den 5e januari börjar odramatiskt. Ett lätt snöfall täcker långsamt alla spår från nattens eventuella eskapader. Temperaturen ligger runt -5°. På sjön har man huggit upp en rejäl vak där några lokala entusiaster idkar pimpelfiske.

Vid lunchtid söks musikerna upp av Vladan och hans hejdukar. Han tänker se till att ingen lämnar samhället utan att fullföljt sina plikter. Han fnyser åt eventuella bortförklaringar och antyder att saker kan gå mycket illa om de gör honom besviken. Senast klockan 19.00 vill han ha dem på plats. Vladan har hållhakar på de flesta i bygden. Däribland polisen. Därför är det osannolikt att de kommer att agera mot honom.

Polisen åker något motvilligt hem till Mariannes mor och skriver rapport. *"Det är ju trots allt helg...."* Sedan far de runt och ställer frågor och svarar

naturligtvis inte på några sådana själva. Om musikanterna har otur blir de själva misstänkta och trakasserade.

Professor Gustav Berling från Uppsala anländer till samhället och checkar in på sitt förbokade rum på Överlida Hotell klockan15.00. Han skall försöka hitta den exakta positionen av Kommandocentralen. Han har information som förtäljer att det denna kväll kommer att ske en landning av okänt antal kräftvarelser. Hans plan är inte att ingripa, utan snarare dokumentera. Han kommer att synas i bygden under eftermiddagen och kvällen och även dyka upp på Kullaberg vid 20.30 - tiden. Han håller sig diskret i bakgrunden och försöker undvika konfrontationer av alla slag, dock utan framgång kommer det att visa sig. Kanske får någon av musikerna syn på en svart Volvo 145 körd av en påpälsad gentleman med vit mustasch som står parkerad en bit bort och vars förare tycks iakttaga dem. Han försvinner dock innan någon hinner vidtaga åtgärder.

Dammsugarförsäljarna är i rörelse. En av deras medlemmar har dykt upp medvetslös och svårt skottskadad. Är någon dem på spåren? De försöker också att fånga in Den Nakne samt ta reda på om någon känner till deras existens. Det är en kritisk tidpunkt eftersom de denna natt kommer att överlämna ett stort antal hjärnor till sina bevingade mästare.

It´s Showtime Folks!

Tiden drar sig mot kväll och förhoppningsvis inser musikerna allvaret i situationen och infinner sig, troligtvis dock mycket nervösa till spelningen. Stämningsbelysningen är tänd och stället fixat och fejat. Personalen är samlad. Tre stycken storvuxna utkastare håller ett vakande öga över orkesterna så de inte försvinner. De har blivit tilldelade en "loge" strax bakom scen där deras instrument nu står uppmonterade. Vid 19-tiden droppar de första gästerna in och sätter sig i baren. En diskjockey spelar LP-skivor. Klockan 21 skall dansen börja.
Om någon är intresserad kan denne mingla lite bland de första gästerna och kanske stöta på några intressanta personligteter.
Ett sällskap på tio personer klädda i vita paljettkostymer äntrar lokalen tidigt. Det är Öxabäcks Elvisvänner som passar på att fira "Kungens" 41-årsdag. (Den 8 januari.) Dessa polisongklädda herrar kommer att sjunga Elvislåtar och terrorisera discjockeyn med eviga önskemål om att få höra "Jailhouse Rock".
Ett gäng berusade lantortsbor dyker också upp tidigt för att spana in potentiella brudar. De leds av Börje Almén från Danska Vägen i Fritsla som är en okänd slagskämpe.
Unga fröken Lisa Olson från gårdagens eskapader kommer också i sällskap med två väninnor. Kanske är hon intresserad av någon av de yngre förmågorna i bandet.

Upplädda i sina scenkostymer, väntar Rune Lennarts Orkester i logen. Takbelysningen blinkar till olycksbådande då det klockan 20.30 plötsligt knackar på dörren. Där utanför väntar professor Berling, flott uppklädd i sin vita kostym, med kritvitt hår och vaxade mustascher. Han ursäktar sig och undrar om han får komma in. Professorn har problem. För några minuter sedan överfölls han på en skogsväg av tre dammsugarförsäljare, och lyckades med nöd och näppe undfly. Dammsugarförsäljarna är nu ute i festlokalen och letar. Fler är påväg. Efter dagens efterforskningar vet han vilka musikerna är och att deras väninna försvunnit. Han inser att spelet är slut för hans del, han är för gammal för att fly och att slåss. Lugnt slår han sig ner och förklarar att han vet var Marianne finns och att de är de enda som kan rädda henne innan det vid midnatt är försent.
"Mitt namn är professor Berling. Jag kommer från Uppsala Universitet och jag har dåliga nyheter. Jag känner till att er väninna har försvunnit och jag kan berätta för er var ni kan hitta henne. Det är bråttom, mycket bråttom. Inatt kommer en överflygning att ske i trakten. Efter midnatt är det försent, men fram till dess har ni fortfarande möjlighet att rädda er väninna." Ur rockfickan plockar han fram ett rullband som redogör för Operation Brainstorm. *"Det här bandet måste skickas till professor Möller på Lunds Universitet. Lovar ni mig det skall jag berätta var ni kan hitta er väninna."*
Om musikerna går med på att ta hand om bandet berättar han att Marianne finns i en underjordisk kammare i Gräne Gruva några kilometer nordost om Överlida. (Görgen vet var den finns)
Skulle någon få för sig att lyssna på bandet finner denne att meddelandet är intalat på något främmande språk. (Arabiska)

Börjar de ställa frågor konstaterar han lugnt *"Mina herrar. Vi har inte mycket tid på oss. Ni måste lita på mig. En överflygning kommer att ske vid midnatt. Det är allt ni behörver veta."* Insisterar musikerna kan professorn tänka sig att berätta valda delar från bakgrunden. (Upp till spelledaren) Strax efter det att dansbandet fått reda på var basen är lokaliserad konstaterar han lugnt att *"om några sekunder kommer dörren att slås in, och att ni då måste fly för sitt liv."* Mycket riktigt. Dörren forceras och in vandrar en dammsugarförsäljare (Sannolikt tror musikerna att det är samma figur som körde bilen tidigare). Han har en ljuddämpad automatpistol i handen som han riktar mot professorn. Samtidigt som han bestämt går in i rummet. Professorn ropar *"Fly för livet!"* samtidigt som skurken öppnar eld. En rikoschett träffar lampan och det blir mörkt. Kaos utbryter och musikerna flyr för sina liv.

Om musikerna är ute och velar får de vid klockan 20.20 ett skriftligt meddelande från professorn som talar om att någon kommer att möta dem i logen om tio minuter. Det är mycket viktigt...

Kalabaliken i Överlida

Nu kan vad som helst hända. Försöker de övermanna den svartklädde mördaren finner de strax att det är lönlöst. Han är stark som dem alla tillsammans och är på väg att ladda om sin automatpistol. De försöker kanske rusa ut genom bakdörren. Bakom den står tre identiska dammsugarförsäljare med uppstartad dammsugare och kusligt munstycke. Enda vägen att komma undan är över scen. Där han den förväntansfulla danspubliken på ett par hundra personer just samlats Strålkastarna lyser på dem och folk applåderar. En konferencier är snabbt framme och annonserar *"Mina damer och herrar: Rune Lennarts orkester!"*. Ingen av dammsugarförsäljarna jagar efter dem ut på scen. De har tagit kål på sin fiende och måste nu raskt återvända till basen för att förbereda överflygningen. Efter några ögonblick av total förvirring går strömmen. Det blir kolmörkt och panik utbryter på sina håll. Folk börjar söka sig mot utgångarna. Musikerna får anstränga sig för att hålla samman i kalabaliken då bord, stolar, flaskor och glas far i golvet. Förr eller senare lyckas musikerna hitta ut. I kylan utanför samlas en stor folkmassa. Det snöar nu kraftigt och många beger sig hem. Klockan är några minuter i tio. Dammsugar försäljarna har satt igång signalsystemet (därav strömavbrottet), samt stört ut samtliga telefoner i trakten. Nedräkningen har börjat.

Nattliga eskapader

Snön vräker ner. Det är kallt och mörkt. Det visar sig snart att det inte bara är danspalatset som blivit av med strömmen. Hela bygden är strömlös och inga telefoner fungerar.

Musikerna följer Görgens vägbeskrivning och letar sig fram till den lilla avtagsvägen upp mot Kommandocentral SE-13 (Gräne gruva). Efter ungefär en halvtimmas kusligt tyst vandring kan de skymta ett mystiskt kraftigt rödaktigt pulserande ljussken i snöfallet några hundra meter bort. Plötsligt snubblar de över en räls som går genom skogen *"Men här går väl inga tåg?"* Nej, det är på denna räls som dammsugarförsäljarna transporterar sin last från basen i gruvan till den nu lilla isbelagda sjön. Det är dessutom från denna sjö som ljusskenet kommer.

Om musikerna närmar sig försiktigt kan de se hur sjön är upplyst av ett tiotal stora röda strålkastare som är riktade upp mot himlen. På isen står tjugo dammsugarförsäljare på ett långt led. Varje klon har två stora väskor i händerna och står blick stilla, tyst och spanar upp i skyn. Vid spårets slut står en liten vagn i glänsande metall.

Följer man järnvägsspåret åt andra hållet kommer man snart till gruvan och därmed också basen. Det finns två ingångar. En med möjlighet att köra in fordon. Denna stora metallport är låst och går inte att forcera. En mindre lucka kan hittas om man följer en liten hal trätrappa upp till själva dagbrottet. Denna lucka visar sig också den vara låst men när musikerna är på väg att ge upp hör de svaga skrapanden underifrån. Luckan öppnas och den nakne mannen kommer utvacklande mumlandes sitt *"Jag är döden"*-mantra.

Om musikerna är snabba och utnyttjar situationen kan de slinka ner genom den massiva metalluckan. Ett oupplyst schakt leder ett trettiotal meter rätt ner i den mörka och kalla underjorden. Det mullrar lätt som av stora motorer och en stank av formalin ligger i luften. De kan klättra ner för en metallstege och kommer ner i en dunkel kammare. Ett gulaktigt sken från nakna glödlampor som dinglar i taket fyller lokalen vars väggar är skrovliga och grovt uthuggna ur stenen. En öppning i en av väggarna leder ut i en lång och mycket smal korridor. Tre andra förslutna öppningar finns i de övriga

väggarna.
I korridoren finner man totalt femtio numrerade krokar hängande i taket. På femton av dem gör man ett makabert fynd. Där hänger nämligen dammsugarförsäljarnas kostymer, inklusive deras hud som tycks vara avdragen. Det luktar starkt av formalin här och droppar någon vidrig substans från kostymerna .

Svaga ljud av röster kan höras från änden av korridoren och om man följer dessa ljud kommer man efter en kort trappa in i den kammare där de bortförda pundarnas hjärnor ligger i märkliga cylinderformade behållare ställda i halvcirkel runt en filmduk. I samma rum står ett antal operationsbritsar där dammsugarförsäljarna utför de mest vidriga experiment. På en av de kala britsarna ligger Marianne medvetslös klädd i vita sjukhuskläder. Ett litet nästan osynligt ärr finns på strupen.De övriga britsarna är för närvarande tomma.
Just som de når Mariannes brits går ljuset och det blir kolmörkt. Det enda som syns är filmen "Det sjunde inseglet" som spelas upp bakom deras rygg. Konstiga surrande ljud hörs eka genom gångarna och tycks närma sig. (Dammsugare eller varelser som kommunicerar- de kan inte avgöra vilket.) Rejält uppskrämda kan de famla sig genom de kolsvarta gångarna uppgenom schaktet och ut i snön igen. De kan dock höra dammsugarnas (?) vidriga surrande under dem. *(Här är läge för actionspelledaren att lägga till en jaktscen eller strid där några dammsugarförsäljare dyker upp i sin rätta form och attackerar eller förföljer- Improvisera fritt, men i vår version (Tråk-versionen?) händer faktiskt ingenting...)*

Ondskans Återkomst

Några minuter efter tolv (alt precis när musikerna flyr från basen) hörs ett annat märkligt surrande ljud över omgivningarna och tio kräftvarelser kommer flygande från yttre rymden. Det har slutat snöa och över trädtopparna kan de skymta svarta silhuetter som tillfälligt skymmer stjärnorna.
"Kräftliknande kroppar med märkligt formade vingar och flertalet lemmar. Varelserna har äggformade utväxter med flera korta antenner där huvudet skulle vara..." (Fritt från HP Lovecraft)
Efter att ha kommunicerat med dammsugarförsäljarna med ett egendomligt surrande läten aktiverar de märkliga utomjordiska teknologiska redskap, för med sig sin last av mänskliga specimen och försvinner ut i den oändliga rymden.

Efterdyningar

Kommandocentral SE-13 har nu tjänat ut sin roll, dessutom är den upptäck tav mänskliga agenter. Därför kommer den på rekordtid att tömmas och fyllas igen. Kvar av kommandocentralen finns nu enbart resterna av ett gammalt dagbrott. Verksamheten centraliseras mot storstäderna och det är åtminstone tio år till nästa storoperation.

Vladans affärer visar sig vara något skumma, danspalatset byter ägare och blir några år senare ett välbesökt diskotek för traktens ungdomar.

Poliserna Munthe och Matssons agerande i affären granskades hårt och de blev avskedade med omedelbar verkan. De startade ett bevakningsbolag i Borås som de fortfarande driver med viss framgång.

Den stackars Marianne återfick sansen men visade sig vara obotligt galen. Inte nog med att man plockat bort en del av hjärnan- större delen av strupen var också bortskuren med omänsklig precision. Hon vårdades på Falbygdens mentalsjukhus i Falköping till 1980 då hon försvann spårlöst och under mystiska omständigheter.

Såvitt jag vet upplöstes Rune Lennarts Orkester några dagar efter den katastrofala spelningen. Medlemmarna drog sig tillbaka och flyttade till olika delar av Sverige, någon pensionerade sig men de flesta återgick till vanliga jobb. Aldrig någonsin diskuterade de de händelser som ägde rum två dagar i Överlida 1976. Faktum är att det enda som idag vittnar om att något överhuvudtaget ägde rum är den UFO-rapport som rapporterades in av Ove Persson den tionde januari samma år. En rapport som idag ligger djupt begravd i UFO Sveriges dammiga arkiv...